

Forfatter: [E. Balling]

Titel: Afbrudte Tanker i Anledning af Beskiærmelses-Dagen den 17de Januarii 1772. af E. B.

Citation: [E. Balling]: "Afbrudte Tanker i Anledning af Beskiærmelses-Dagen den 17de Januarii 1772. af E. B.", i [E. Balling]: *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kwartbindet*, P.H. Høecke, 1772, s. 5. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-3_001-shoot-w3_001_016_p5_bZONE1325444/facsimile.pdf (tilgået 16. juni 2021)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kwartbindet

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

✠ ✠ ✠

5

er givne Hænde at udføre; og nu, da Hun føler hvad det er at være
 et Guds Nødsfald, nu er Hendes Siel rørt, stærk rørt af de Indtryk,
 den himmelske Villie opvækker i Hendes Bryst. Det fredelige og sagte
 modige Blod, som for gjennemløb Hendes Aarer, og holdt Hendes
 Hierte i en sød Ligevægt mellem Seltsenhed og Hengivenhed, der taget
 nu en stridende Fart, styrker dette fromme Hierte med Kraft, opfylder det
 med Jvæ, og afbilder de himmelske Befalinger i de meest levende Fore-
 stillinger. I Hendes Ansigt læses, hvad der foregaaer i Hendes Hierte;
 og Hendes Dyrer forkynder, at Fred og Frelse vil Himlen udføre ved
 Hendes Hænder. Herrens Time er nu kommen: en usynlig Haand
 har udrustet den Dybdig! Hun føler sit Kald, beløber sig til den Højestes
 Tjeneste: og nu hørte jeg det var Sielens langt, langt borte, der
 gjentog vor Maria Lovsang: Min Siel opbøyer Herren! —
 See, jeg er Herrens Tjenerinde! Hun saae til sin Medhjælper,
 Hendes dyre og elskværdige Søn! Han der var givne Hænde til Trost
 i sin uforglemmelige Friderichs Tab; de sømteste Øyekast fra Hende
 aabner Hans Hierte for Hendes herte Siel; og paa engang var denne
 Elskværdige, som sin Moder: opfyldt med Lyst at staae Hende bide, og
 vise Verden, at Han er den beste Moders Søn, en Søn af Friderich
 den Gode, en Spiire af den ædelste Stamme, en Broder til
 den beste Konge, en Ven af sit Fæderneland, Fyrstens Ære,
 Folketslysternes Lyksalighed. —

O! hvor got er det at være dydig! hvor lyslig! hvor megen
 himmelsk Belyst føler de ikke, i hvis Hierte Dyden har opthronet sig! —
 men hvor meget meere dem, der er givne Herredømmet paa Jorden, og
 i hvis Magt det staaer, at udbrede Lyksalighed blant Mennesker! —
 Under deres Varsøgt blomstrer det fredelige Haab, og lover klare
 Dage at brække frem gjennem de mørkeste Skyer. Den rettelige
 Underfaat holder trygt, og midt i truende Storme frygter ikke, imedens
 Rebelleere snurre paa Lyksalighed, at udføre deres blodige Anslag; th
 Skydsenglen vaager, standser Ondskaben i sit Lob, holder Forræderen
 fra